

For at kunne »federere« og derigennem finde Optagelse i Alliancen maa Forbund fra Lande, der er alt er repræsenterede i Alliancen, opfylde følgende Betingelser:

1. Kvinders Frigørelse maa være deres eneste Formaals.
2. De maa have Kredse (eller enkelte Medlemmer) Landet over.
3. Deres Medlemsantal maa være mindst $\frac{2}{3}$ af det først optagne Forbunds.
4. De maa erklære sig at afvige fra det allerede optagne Forbund i politisk eller religiøs Retning; — eller der maa være en kendelig Forskel paa deres Love eller Arbejdsmaade, — eller deres Medlemmer maa tilhøre et andet Køn.*)

Et Udvalg, der bestaar af Præsidenten og to Medlemmer udenfor Bestyrelsen, skal prøve om disse Betingelser er tilstede, og skal — i bekræftende Fald — meddele dette til det allerede optagne Forbund eller Federation, der da skal gøre Skridt til at danne Federation (eller optage det saaledes anerkendte Forbund i den alt bestaaende Federation).

Repræsentationen ved Kongresserne (der forhøjedes fra 6 til 12 for hvert Land) deles mellem de forskellige Forbund i Henhold til deres Medlemsantal. For Medlemmer af de nationale Forbund regnes kun saadanne, der betaler en aarlig Afgift til Forbundets fælles Kasse.

Alliancen skal herefter holde sine beslutningsdygtige Møder hvert 4de i Stedet for hvert 5te Aar.

Forhandlingsmøder kan afholdes i Mellemtiden, hvis man finder det nødvendigt.

Et saadant Forhandlingsmøde bliver altsaa holdt i Stockholm i 1911.

Aandelig Dovenskab.

Kære Kvinden og Samfundet!

Vær saa venlig at optage et lille Hjertesuk, som jeg er overbevist om vil finde Genklang hos mange Styrelsesmedlemmer i Dansk Kvindesamfunds Kredse og i andre Foreninger, men som ogsaa gerne skulde finde et godt Sted hos *Medlemmerne*.

*) Her er særlig tænkt paa de »Mands-Forbund for Kvinders Valgret«, der er i Færd med at vokse op i flere Lande.

Alle kender Situationen: Styrelsen i en Kreds har, i god Forstaaelse af sine Pligter overfor Medlemmerne, anstrængt sig for at skaffe et rigtig godt oplysende og belærende Foredrag, og en dygtig Foredragsholder har ofret sin Tid. Mødeaftenen kommer, og Styrelsen plus nogle faa Trofaste har givet Møde og sidder og ærgres sig over de skønne spildte Kræfter, generer overfor Foredragsholderen, som havde ventet at komme til at tale for en større interesseret Kreds. —

Det viser sig Gang paa Gang, at naar et Emne ser ud til at kræve lidt aandelig Anstrængelse af Tilhørerne, saa bliver største Delen af Medlemmerne borte, medens de rigtignok samtidig stiller Krav til deres Styrelse om at bringe netop det, som de viser saa lidt Paaskønnelse. Det er almindelig anerkendt, at Kvinderne i vor Tid, hvor de har faaet kommunale Borgerrettigheder og snart kan vente at faa politiske, bør udvide deres Viden paa mange Omraader; men hvorfor bliver det saa ofte ved de gode Forsætter? Er det mon ikke aandelig Dovenskab?

Undskyldningen at man ikke kan gaa fra Hjemmet gælder i Reglen ikke. For det første er Møderne ikke saa hyppige, for det andet er der i Reglen Adgang for de gifte Kvinder til at tage deres Mænd med, hvilket kan give Anledning til mangen fornøjelig Tankeudveksling om det hørte i Hjemmene.

Altsaa beder jeg Medlemmerne i alle Dansk Kvindesamfunds Kredse, mød flittigt til Foredragene i Vinter! De vil selv have Glæde deraf, og det vil anspore Deres Kredsstyrelse til dobbelt Energi.

Et Styrelsesmedlem.

En Kvinde som Dommer i Danmark!

Vi læser til vor Forundring i »The Womans Journal« fra Boston:

»En Kvinde er for nylig i Danmark bleven udnævnt til Dommer og man meddeler os, at de danske Kvinder er meget opfyldte heraf, da de tror, at det er første og eneste Gang, det er sket i Verden.